

eksistere en saadan Embedsmand, som sidder inde med et saa stort Ansvar som han; der maa enten være Mangel paa Willie eller paa Evne, enten vil han ikke følge Ministeriets Forskrift, eller ogsaa er han saa indskrænket, at han ikke kan, jeg kan ikke tænke mig nogen Mellemvei. Jeg slutter mig til det ærede Medlem ved Siden af i, at Valget bør kasseres, og Amtmanden paa Bornholm affædiges fra sit Embede, thi naar en Embedsmand, samme Navn som Ministeriet siger: „Saadan og saadan skulle I handle og bære Eder ad“, siger: „Nei, det bryder jeg mig kun lidt om; jeg laver det saaledes og saaledes“, saa siger jeg, at i begge Henseender er der sket lige klare og tydelige Brud paa den bestaaende Valglov. Jeg kan ikke se Andet, og jeg har ikke i, hvad der er sagt af de Herrer fra den anden Side, fundet et eneste Ord, som kunde afkræfte, at det er to rene og klare Lovbrud, som ere begaaede.

Formanden: Det ærede Medlem gif vistnok videre i sine Bemærkninger om den paagjældende Embedsmands Færd, end det her kunde være rigtigt og passende. Jeg gjør tillige opmærksom paa, at det overhovedet ikke er i sin Orden at betegne Formanden i Valgbestyrelsen som Partimand; Formanden for Valgbestyrelsen maa antages at staa over Partierne og at være uafhængig af den Slags Hensyn.

Ordføreren (Udsig): De overordentlig stærke Udtryk, som den sidste ærede Taler benyttede sig af, skal jeg ikke tage mig videre af, men vil blot i Forkjættelse af, hvad den ærede Formand bemærkede, tillade mig en lille Nttring med Hensyn til, hvad den sidste ærede Taler bemærkede om den omtalte Embedsmand, som han mente at kunne beskylde for en overordentlig Grad af Valgtryk. Jeg vil nu i den Henseende blot bede om, at man holder fast ved det Faktiske, der foreligger, og ikke indlader sig paa Fantasier, der gaa udenfor det. Det Faktiske, der foreligger, er, at der ingenlunde dengang der først var Spørgsmaal om bundet Valg, men at der, lige før den hele Valghandling begyndte, fandt en Samtale Sted, hvorunder der blev Spørgsmaal, om man, hvis der skulde blive bundet Valg, da kunde afgive blanke Stemmesedler, og da var det, idet man upaatvibelig i denne Samtale er gaaet ud paa at afæfte Valgbestyrelsens Mening i saa Henseende, at Valgbestyrelsen tillod sig at udtale sig paa en saadan Maade, som den sidste ærede Taler mener at kunne karakterisere saaledes, som han har gjort. Amt-

manden eller Valgbestyrelsen maatte naturligvis udtale sig om sin Anstuelse, den har villig erkjendt i sin Erklæring, at den muligvis kunde feile, og den har i saa Henseende henvist til, at det heller ikke kunde være inappellabelt, hvad den besluttede sig til, men udtale sig maatte den, og den har nu udtalt sig paa en Maade, som ganske vist ogsaa jeg anser for ikke at være rigtig. Den sidste ærede Taler hørte imidlertid, at der er et andet æret Medlem, som jeg dog just ikke tror man kan kalde „indskrænket“, saaledes som den ærede Taler yttrede sig, der har ment, at den Forklaring, som den sidste ærede Taler opstillede som den eneste rette, endogsaa kunde kaldes uvovelig. Som sagt, jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, som jeg har ment at maatte gjøre for den paagjældende Embedsmands Skyld. Den Fremstilling, som den ærede sidste Taler gav af, hvad der passerede sidst ved Behandlingen af de kjøbenhavnske Valg her i Landsthinget, ville de ærede Landsthingsmænd vide er aldeles urigtig. De Argumenter, som af ham ere angivne, ere idetmindste aldeles ikke blevne benyttede af Udvalgets Ordfører.

Straudskov: Det forbauser mig næsten, at den ærede Ordfører vil benegte, at de Argumenter, at Valgkredsen var for stor, og at det var uoverkommeligt og næsten umuligt at følge Valgloven, bleve benyttede ved Behandlingen af Valget i Kjøbenhavns 5te Valgkreds. (Ordføreren: Ikke som de eneste Grunde!) Det var netop Hovedgrunden, og det blev sagt ikke alene af den ærede Ordfører, men ogsaa af alle de Herrer fra samme Side, og jeg maa tilstaa, at der kunde være noget Berettiget deri, forsaavidt dette Thing vilde tage andre Hensyn end det at følge Loven. Derfor har det ganske vist forundret mig, at han vilde benegte det, thi den store Forskjel, der er mellem disse to Valg, er saa ivønesaldende, at man godt kan sige, og jeg gjentager det, at det er begrundet i Mangel enten paa Willie eller paa Evne hos Formanden i Valgbestyrelsen, naar Valget paa Bornholm ikke er gaaet lovlig til. Derimod tør jeg ikke drifte mig til at sige det Samme om Valget i Kjøbenhavns 5te Valgkreds, idet jeg ikke har Kjendskab til det store Apparat, der skulde bruges, forsaavidt Valget skulde tilendebringes paa en Dag. Saaledes i sin Almindelighed siger jeg, at dette er en meget betænkelig Sag. Derfor man f. Ex. vil huske tilbage paa, hvad et vist Parti her i vort Samfund sagde: „Vi ville, og det, vi ville, det ville vi, enten med eller mod Loven“, vil man og-